

Lovas István: Könyv a világ legveszélyesebb emberéről VII.

2017 március 21. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Andreas von Rétyi: „**George Soros A multimilliárdos, globális hálózata és a világvége, ahogyan azt ismerjük**” című könyvének ismertetése.

Mielőtt elkezdenénk a sorozatunk folytatását, nagyon jó hírrel tudunk szolgálni olvasóinknak. A Magyar Menedék Könyvesház bejelentette, hogy az itt ismertetett Soros-könyv várhatóan e hónap végén megjelenik magyar fordításban.

A hirdetés így hangzik:

„George Soros

Andreas Von Rétyi

A multimilliárdos globális hálózata és az általunk ismert világ vége”

Majd ez a szöveg következik: „*Várható megjelenése március vége! Iratkozzon fel rá, nehogy lemaradjon róla!*”

Úgy döntöttünk, hogy e sorozatot egészen von Rétyi könyvének magyar nyelvű megjelenéséig folytatjuk. Ezt követően pedig egy világhírű – és sok helyen rettegett – szerző, F. William Engdahl könyvét ismertetjük, szintén sorozatban, amely „*Gondolkodásgyárak – Miként manipulálja egy láthatatlan hatalom a politikát és a fűsodratú médiát*” címmel jelent meg ugyancsak németül és úgyszintén a Kopp kiadónál. És amelyből von Rétyi gyakran idéz Soros-könyvében.

Most tehát térjünk vissza a kötet bemutatására.

A múlt héten ismertetett fejezetet a szerző egy Neil Clarktól a brit New Statesman nevű hetilap 2003. június 2-án, *Sorosról* megjelent cikke ezen részének idézetével zárja:

Soros ismer egy jobb utat. Dollármilliárdokkal felfegyverkezve, egyik keze civil szervezetekkel és az amerikai külügyminisztérium jóindulatú megértésével tele arra képes, hogy azokat a külföldi kormányokat megbuktassa, amelyek nem elnyösek bizniszének, és ehhez még egy ország gazdasági javait is magához ragadhatja, amiért később még köszönetet is elvár.

A következő fejezetben von Rétyi ismét F. William Engdahl *Gondolkodásgyárak* című könyvét idézi, amelyben Engdahl Sorosnak a média terén kifejtett aktivitásáról ezt írja:

Pénzén általa kiválasztott országokban fontos médiumokat vásárolt azért, hogy az amerikai külügyminisztérium és saját szándékainak széles fórumot biztosítson. Több mint egy tucat országban vásárolt fel médiumokat, mint a varsói Gazeta Wyborczą, a szerb Danast, a montenegrói Monitort, a pozsonyi Markiza televíziót, a szerb Vreme hetilapot és a belgrádi B-92-es konglomerátumot, hogy csak a posztkommunista Európában a legfontosabbakat említsük. Ezek mindegyike terjesztette Soros nézeteit és szándékait, ahogyan azok a helyi Soros-alapítványok tevékenységében és világméretben a Nemzetközi Válság Csoport (ICG) programjában tükröződtek.

Soros ezeket a névleg „független” médiumokat használja fel arra, hogy a tömegeket a lehető legnagyobb mértékben a saját céljainak megfelelően hangolja át. E médiumok persze mindenkor függetlenek az adott kormányoktól, de egyáltalában nem függetlenek tőle.

A könyv ezután külön alfejezetet szentel a „Fehér Sisakok” nevű szervezetnek, amely szintén Soros oroszellenes politikai céljainak szolgálatában áll. E szervezetnek több országból származó, 2700 önkéntese segíti a munkáját. „Jótékony” munkája igazán 2015. szeptember 30-án lepleződőtt le, amikor „dokumentálta”, hogy milyen következményei vannak a szíriai orosz bombázásoknak. Egy ilyen fotó egy sérült gyermeket mutat apja karjában. Csakhogy mint kiderült, a fotó órákkal azelőtt készült, mint hogy az orosz légierő megkezdte a bevetést. Vanessa Beeley tényfeltáró újságíró és békeaktivista 2009 végén elmondta a Sputnik hírügynökségnek, hogy a Fehér Sisakokat Soros pénzeli, és hogy az folyamatosan a szíriai és orosz „gonosztetteket” igyekszik hamisításokkal dokumentálni, míg soha nem tesz erőfeszítést, hogy a Nyugat és Perzsa-öbölbeli szövetségesei által támogatott zsoldos terroristák tetteit dokumentálja.

A kötet „A Soros-elv” című alfejezetében kimerítően ír a szerző arról, hogy mennyire képmutató módon dolgozik a milliárdos. Például „*ugyanaz a George Soros, aki finanszírozza a Climate Policy Initiative-et (Klímapolitikai*

Kezdeményezés), és már hosszabb ideje el?tte is keményen nyilatkozott a piszkos energiákról, évekkorábban komoly pénzeket fektetett be két szénipari társaságba, hogy 2015-ben azután ismét ezen vállalkozásokba investáljon.”

Érdekes módon támogatta Barack Obamát is, aki a 2008-as elnöki kampány idején a széniparból való kiszállást ígért, miközben Soros például 2014-ben 234 millió dollárt fektetett be a CONSOL Energy nevű szénipari vállalatba.

A szerző több fejezetben foglalkozik azzal is, hogy Soros milyen szerepet vitt véghez az úgynevezett arab tavasz forradalmaiban.

A 8. fejezet (Változó világ: okok és hatások) nyitó alfejezete „A világ lelkiismerete”, amelyben von Rétyi megállapítja, hogy az USA még soha nem hozott szabadságot és demokráciát azon országoknak, amelyeket a zsarnokoktól megszabadított. Soros maga pedig pontosan azokat az er?ket támogatta mindenhol, amelyek tevékenysége révén az adott országokban káosz, felkelés és háború uralkodott el. Miközben saját magát istenítette. Mindig is igen nagy véleménnyel volt magáról. Saját magáról mondta, hogy úgy érzi, „egyfajta isten, vagy Keyneshez hasonló gazdasági reformer, s?t még inkább, olyanfajta tudós, mint Einstein”. Az kétségtelen, írja von Rétyi, hogy Sorosnak sikerült magából a pénz istenét megteremtenie, aki nemcsak kénye-kedve szerint cselekedett és járt-kelt a világban, de aki el?tt megnyílik minden ajtó, beleértve a legmagasabb politikai köröket.

A kötet kés?bb rátér Sorosnak a viszonyára Németországgal. Ez áll benne:

„Sorosnak Németország iránt több alkalommal hangsúlyozott rokonszenve ellenére, amely még gyermekkorára vezethet? vissza (?), tollából kicsúsztak egészen másként hangzó kijelentések is. Így 2004-ben az Underwriting Democracy címmel megjelent könyvében arra figyelmeztet, hogy egy újraegyesült Németország Európa egyensúlyát ki fogja billenteni a helyéb?l. Azt írja, könny? azt felismerni, hogy miképp ismétl?dhet meg egy két világháború közötti forgatókönyv. Egy újraegyesített Németország a leger?sebb gazdasági hatalom lesz; Kelet-Európát »életterének« fejleszt ki, ahol a német eredeti »Lebensraum« szót használja az angol nyelv? kötetben csak azért, hogy e fejl?dési irány potenciális ördögi lehet?ségét hangsúlyozza.”

Magánmegjegyzésként érdemes ideírni azt, amit talán von Rétyi a Németországban uralkodó közismert korlátok miatt nem kívánt megírni: vannak olyan emberek, akiknek mindenr?l a második világháború jut az eszükbe. Érdekes módon ezt a második világháborút követ? els? évtizedekben soha nem tették, de ma nemcsak szinte mindennapos gyakorlattá vált, de adott társaságokban egyfajta kötelez? ujjgyakorlatot is jelent.

Hogy ma valami elképeszt?en mások a viszonyok, mint akkor, talán vegyünk el? egy másik szintén abszurd, de azért sokkal realisabb párhuzamos víziót annál, mint amire Soros és társai gondolnak nap mint nap.

Mi lenne akkor, ha lenne a világon egy pár tízezres tábora azoknak is, akik naponta tartanak kötelességüknek, hogy figyelmeztessenek minden vizespohár földre hullásakor, hogy igen nagy a veszély „a történelem megismétl?désének”, de ez alatt a kommunista id?k visszatérére gondolnának. Vajon a kommunista id?k megismétl?dése „fenyeget?” párhuzamának nem lenne sokkal nagyobb a realitása a hitlerinél akkor, amikor létez? kommunista hatalmából fel tudjuk sorolni Kínát, Vietnámot, Laoszt, Észak-Koreát és Kubát úgy, hogy a félkommunista berendezkedés? országokat nem is említjük. Ugyanakkor senki egyetlen valóban létez? „fasiszta” vagy nemzetiszocialista állam létezésére nem tud egyetlen példát sem mutatni.

Nem is beszélve arról, hogy Németország, a nemzetiszocializmus egykori hordozója, ma a világ „liberális, ultratoleráns demokráciái közül a leger?sebb bástya”, mint ahogyan azt ma Donald Trump amerikai elnök megválasztása óta szinte ugyancsak naponta halljuk. Akkor hol, melyik országban lenne arra érett talaj a „történelem” – természetesen a hitlirre gondolunk – megismétl?désére?

De visszatérve von Rétyi könyvére, a szerző megemlíti, hogy Amerikában a f?sodratú médiumokban sincs egyöntet?en jó imázsa Sorosnak. Mint a Fox News tévében, ahol a Glenn Beck Show-ban három órán keresztül kapott Soros hideget és meleget abban az adásban, amely „Bábmester” néven futott (ennek dátumát kivételesen a szerző nem adja meg, csak a youtube-ra viv? linket ad meg). De hogy valamikor 2010. november 19-e el?tt kellett egy-két nappal lennie, az egészen biztos, mivel von Rétyi idézi az aznapi New York Times-t, amelyben egy Connie Bruck nevű újságíró habozott fel azon, hogy a Fox News-on miként bántak el szegény Sorossal.

(Folytatjuk.)

Lovas István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
